

Bài văn mẫu Cảm nhận của em về ngôi trường cấp 3 mới Văn 10 tuyển chọn, hay nhất sẽ giúp các em học sinh đưa ra các lập luận, lý lẽ chính xác và ý nghĩa nhất để hoàn thành xuất sắc bài viết của mình.

Cảm nhận của em về ngôi trường cấp 3 mới văn mẫu hay nhất

Cảm nhận của em về ngôi trường cấp 3 mới – Chắc hẳn trong mỗi chúng ta, ai cũng sẽ có riêng cho mình những khoảnh khắc khó quên của cuộc đời. Và đối với tôi cũng vậy, những ngày tháng chia tay với mái trường cũ để bước vào ngôi trường mới – một cánh cửa mới của cuộc đời thật sự là giây phút khó quên. Đó là ngày đầu tiên tôi lên cấp 3.

Chia tay với chiếc khăn quàng đỏ, với ngôi trường cấp 2, ngưỡng cửa trường cấp 3 đã đến, một cảm giác bồi hồi, mới lạ tràn về trong tôi: Tôi ngỡ như mình được trở về với những ngày đầu bước vào lớp 1, ngỡ như những ngày đầu bước vào cánh cổng trường Trung học Cơ sở. Cái cảm giác ấy vẫn khó tả như ngày nào! Tháng 8 – tháng giao mùa từ cuối hạ đến đầu thu – tháng mà những chùm phượng vĩ chỉ còn thừa thớt vài nhánh nở muộn và cũng là tháng đầu tiên tôi bước vào trường Trung học Phổ thông với những bài học đầu tiên. Cánh cửa Trung học Phổ thông đã mở ra sau ba tháng hè ôn luyện. Nơi đây với tôi xa lạ hoàn toàn. Mọi thứ quả thật đều rất mới từ quang cảnh, ngôi trường và cả những con người: trường mới, bạn mới, thầy cô mới, cách học mới và cả một môi trường mới, thế nhưng tất cả lại lưu lại cho tôi những kí ức đẹp về buổi đầu. Tôi sẽ phải thích nghi dần, làm quen dần vì ba năm ở đây gần như sẽ quyết định cuộc đời tôi. Đây sẽ là quãng đường thật sự gian nan thử thách.

Ngày đầu tiên đến trường đó là một ngày nắng ấm, khí trời dịu dịu êm ái, theo sự thông báo của nhà trường tôi đã chuẩn bị mọi thứ cần thiết. Nhưng trong lòng tôi vẫn cứ xôn xao một cảm xúc khó tả. Bởi trước mắt tôi lúc này là một khung trời mới. Trong những năm học trước, sau ba tháng hè nghỉ học, chúng tôi lại trở về mái trường thân quen với những hàng cây, ghế đá,... in đậm bao kỉ niệm của những lần nô đùa cùng bè bạn. Còn năm nay, tôi đã bước chân vào ngưỡng cửa trường Trung học phổ thông – một chân trời hoàn toàn mới lạ. Ngôi trường tôi học năm nay rất khang trang với không gian thoáng đãng. Từ cổng trường dẫn vào các dãy nhà ba tầng uy nghi là con đường trải bê tông nhẵn nhụi. Nào là hàng cây, cột cờ, phòng học,... thu vào tầm mắt tôi khiến lòng tôi dấy lên bao cảm xúc ngỡ ngàng và vui sướng.

Cảm xúc ngày khai giảng trong tôi vẫn nguyên vẹn không thay đổi. Đó là lần đầu tiên tôi dự một lễ khai giảng lớn với hàng nghìn học sinh như thế, khác với ngôi trường Tiểu học hay Trung học cơ sở mà tôi từng học trong quá khứ. Hơn thế nữa,

đây là ngày đầu tiên tôi khoác lên mình bộ áo dài trắng – vốn là trang phục chung của nữ sinh cấp Ba. Nhìn hình ảnh mới mẻ của mình trong đồng phục mới, tôi thấy mình như trở thành một cô thiếu nữ chững chạc. Trên sân lễ, thầy hiệu trưởng chúc mừng những tân học sinh, đồng thời căn dặn các em phải nỗ lực học tập trong thời gian tới. “Tùng, tùng, tùng...” Tiếng trống ngày khai giảng như thúc giục chúng tôi phải hoàn thành tốt những bài học được dạy, trở thành những học sinh có ích cho xã hội.

Lần đầu tiên bước qua cánh cổng trường, tôi thấy lòng mình bồi hồi, một cảm giác kì lạ! Một thứ cảm xúc khó có thể đặt tên, đó là sự ngỡ ngàng, lạ mà quen xen lẫn chút tự hào, hãnh diện. Không còn là cái cảm giác sợ hãi, nhút nhát oà khóc vào lòng mẹ như ngày đầu tiên vào lớp 1. Cũng không còn là cảm giác rụt rè với những mơ ước trong sáng rất đỗi ngây thơ khi ngày đầu tiên bước vào cấp 2. Đã bao lần trải qua cái cảm giác của “ngày đầu tiên đi học” nhưng lần này lại khác, một cảm giác lạ, một cảm xúc mới. Tôi đã trưởng thành hơn trong suy nghĩ, dường như cảm xúc đang nói với suy nghĩ của tôi: “Ta đã lớn rồi – 15 tuổi. Bước chân đã chững chạc hơn, để bước vào một môi trường học tập mới, nhiều khó khăn thử thách đang đón chờ”.

Ngôi trường uy nghiêm trong cái nhìn của tôi, nhưng thật thân thiện như ngôi nhà thứ hai khi tôi cảm nhận bằng trái tim. Tôi dường như bị hòa lẫn vào trong sự náo nức, đông vui của không khí ngày đầu tiên đến trường. Mọi người ai cũng ăn mặc đẹp và nghiêm chỉnh, các bạn học sinh mang trên mình chiếc áo trắng tinh khôi với nét mặt rạng rỡ. Thầy cô ân cần, tận tình chỉ bảo học sinh mới về trường, về lớp. Một cảm giác thật ấm áp len lỏi vào trong dòng cảm xúc của tôi. Tất cả đều mới mẻ nhưng thật thân thương... Ý nghĩ về trường, về thầy cô có chút kháng khác, có chút ngỡ ngàng, lạ lẫm. Bạn bè lần đầu tiên gặp mặt, trao nhau sự bối rối ngượng ngùng, thầy cô trao cho học sinh sự ấm áp thân thiện. Và rồi tất cả mọi người sẽ thân thiết với nhau, sẽ là một gia đình. Tôi tin là như vậy. Chính từ ngôi nhà này, là sự khởi đầu của những khó khăn, thử thách mà tôi sẽ phải vượt qua để có được thành công mà tôi luôn mong đợi. Phải rồi, tôi sẽ hiên ngang bước qua mọi khó khăn, tự tin thách thức với mọi thử thách, cố gắng phấn đấu học tập thật tốt.

Mọi vật đều sợ thời gian bởi lớp bụi của thời gian sẽ phủ mờ đi tất cả. Nhưng tôi sẽ không để lớp bụi thời gian ấy phủ mờ đi những kỉ niệm, dấu ấn học trò của mình trong những ngày đầu tựu trường và quan trọng hơn là ba năm phấn đấu. Quãng thời gian ba năm tuy ít so với cả quá trình lĩnh hội tri thức nhưng cũng đủ để tự khẳng định mình và thay đổi tương lai của bản thân trở nên tươi sáng hơn. Bất chợt lúc đó, thoáng qua suy nghĩ tôi như một đám mây nhẹ qua đỉnh núi, như làn sóng của biển khơi cuốn theo hương vị ngào ngàn với những lời hứa từ tận đáy lòng. Và

đặc biệt hơn, tất cả điều đó sẽ không làm phai đi những kỉ niệm dấu yêu của những ngày đầu tiên tựu trường.

Mái trường cấp 3 này không chỉ là nơi tôi – bạn và tất cả chúng ta dùng chân lại ba năm. Mà đó còn là nơi để lưu trữ cả tâm hồn lớp lớp thế hệ học trò, nơi cho chúng ta lưu giữ những kỉ niệm đẹp về nó, về những người bạn và thầy cô nơi đây. Dẫu thời gian có ngừng trôi, Trái Đất có đổi vòng quay đi chẳng nữa nhưng một khi trái tim vẫn còn đập thì tôi sẽ không bao giờ quên được kỉ niệm của những ngày mới bước vào mái trường cấp 3 với những tia nắng ấm của mùa thu êm dịu.